

Елисавета Багряна
Раковини

Слушай в часа на прилива как диша пълноводният океан,
гледай как тежко се вгъва необятната му гръд медносиня.
Но иде отливът – белогривото воънство вдига своя стан,
за да завладее там в безкрая – американската твърдиня.

Ще утихне оголеното крайбрежие и в черната му длан,
сред пясъка и видираслите, ще блеснат влажни раковини.
И аз ще събера в шепата си – за да нанижа един гердан,
койно ще занеса като спомен в своята далечна родина.

В дни на пустош и задуха, в дни безрадостни и безвестни
всяко зърно ще ми припомня един тукашен ден или миг –
океанският простор, вятъра, скалите черни и отвесни,
мачтите на хоризонта и на чайките острия вик –

пълноводния, волния прилив на моя живот многолик,
след който като дребни раковини – останаха тези песни.

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11715>]